

„Skoraj vsako noč se mi sanja o tem!“ je govorila sama sebi.
„Zdi se mi, da bi laglje umrla potem!“

Zopet ji je zastal glas.

„Govorite, kontesa!“

„Samo poljub z vaših ust!“

Komaj je razumel te besede, ki jih je šepnila v francoskem jeziku. Kavalirsko je vstal ter je kipeče poljubil blede ustnice.

Ko je knez Metternich zjutraj zapuščal Radovljico, so peli zvonovi v stolpu. Po noči je bila preminila kontesa Eva Luiza. —

Nevihta.

Čarovnica je splavala iz lesa
in završala kot vihar —
utrgala se težka je zavesa,
zaoril grom, se vžgal požar.

V hrumenje grem nevihte razdivjane,
po ogenj grem nebeški v noč,
da trudna duša mi k svetlobi vstane,
razplameni se v meni moč.

C. Golar.

Po vasi.

Po vasi stopa mimo znane hiše.
Po steklu cvetke se vijó ledene,
mrak se iz dolov dviga više, više
in vihra mete čez ravni snežene.
Po vasi stopa mimo znane hiše.
Iz oken glasek znan ga ne pozdravi,
obraz se znan med cvetkami ne javi.
Le led na okno svoje cvetke riše
in v sobo tiho mu pogled zastira,
k slovesu burja burno pesem svira.
Po vasi stopa mimo znane hiše.

I. Glonar.